

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/93/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622010050
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5622010050.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 3To/93/2025

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Eriky Bebčákovej na verejnom zasadnutí konanom 4. decembra 2025 prejednal odvolanie podané odsúdeným A. B., nar. X.XX.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 3T/8/2022-1023 z 28.7.2025 a takto

rozhodol:

2 3To/93/2025

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušuje rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 3T/8/2022-1023 z 28.7.2025.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por., podľa § 405b ods. 1 druhá veta Tr. por. a § 405a ods. 1, ods. 2 Tr. por., § 405d ods. 1, ods. 2 Tr. por. s použitím § 84 Tr. zák. účinného do 5.8.2024 (ďalej len Tr. zák.) a § 438k ods. 7 Tr. zák., pri nedotknutom výroku o vine z rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 3T/8/2022-823 zo dňa 25.5.2022, v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina, č. k. 1To/74/2022-884 zo dňa 13.9.2022, právoplatným dňa 13.9.2022, v dôsledku zániku trestnosti činu

zrušuje vo výroku o treste

rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3T/8/2022-823 zo dňa 25.5.2022, v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina, č. k. 1To/74/2022-884 zo dňa 13.9.2022, právoplatným dňa 13.9.2022, ktorým bol odsúdenému uložený pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Tr. zák., sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

a súčasne

odsúdenému A. B., nar. X. XX. XXXX v C. A., trvale bytom D. XXX/XX, C. E., okres C. A., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS pre mladistvých Sučany, pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Tr. zák., sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák.

u k l a d á

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd odsúdeného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

9 3To/93/2025

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 3T/8/2022-1023 z 28.7.2025 bol u odsúdeného A. B. podľa § 405b ods. 1 druhá veta Tr. por. a § 405a ods. 1, ods. 2 Tr. por., § 405d ods. 1, ods. 2 Tr. por. s použitím § 84 Tr. zák. a § 438k ods. 7 Tr. zák. v dôsledku zániku trestnosti činu zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3T/8/2022-823 zo dňa 25.5.2022, v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina, č. k. 1To/74/2022-884 zo dňa 13.9.2022, právoplatným dňa 13. 9. 2022, ktorým bol odsúdenému uložený pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Tr. zák. sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, a súčasne odsúdenému A. B. pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Tr. zák. sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. uložil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd odsúdeného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd vytýčil termín verejného zasadnutia na deň 28.7.2025, ktorého predmetom bolo rozhodnutie súdu podľa § 405b ods. 1 Tr. zák.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí z 28.7.2025 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, po vysvetlení významu rozhodnutia súdu a poučení o opravnom prostriedku sa prokurátor vzdal práva na podanie odvolania a odsúdený si ponechal lehotu.

Dňa 12.8.2025 bolo súdu prvého stupňa doručené odvolanie odsúdeného, v ktorom uviedol, že odôvodnenie odvolania predloží súdu prostredníctvom obhajcu.

Dňa 12.8.2025 bolo súdu prvého stupňa doručené odvolanie odsúdeného voči všetkým výrokom napadnutého rozsudku podané prostredníctvom obhajcu, v ktorom uviedol, že odvolanie písomne odôvodní po doručení rozsudku.

Dňa 24.9.2025 bolo súdu prvého stupňa doručené odôvodnenie odvolania odsúdeného voči výroku o treste, podané prostredníctvom obhajcu, v ktorom sú uvedené nasledovné argumenty:

„Odsúdený sa nestotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že o jeho treste je potrebné rozhodnúť podľa ustanovení Trestného zákona pre neho v nepriaznivejšom znení účinnom do 6. 8. 2024, a to najmä pokiaľ ide o nevyhnutnosť navýšenia dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona.

Ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona je nutné aplikovať vždy, ako došlo pre obžalovaného k priaznivejšej zmene a rozsudok súdu doposiaľ nenadobudol právoplatnosť vo všetkých jeho výrokoch, k čomu v danom prípade došlo zrušením pôvodného výroku rozsudku o treste.

Novelou Trestného zákona síce okrem trestného činu poškodzovania cudzej veci nezanikla trestnosť ostatných skutkov, zo spáchania ktorých bol obžalovaný pôvodne uznaný vinným, avšak táto sa dotkla

sa nielen ustanovenia § 38 ods.4 Trestného zákona v znení účinnom do 5. 8. 2024, ale dotkla sa aj úpravy dolnej a hornej hranice trestnej sadzby pre obžalovaného od 6. 8. 2024 priaznivejšej.

V prejednávanej veci súd odsúdenému ukladal trest dňa 28. júla 2025, teda po novele Trestného zákona účinnej od 6. 8. 2024, ktorá je pre neho priaznivejšia a preto podľa jeho názoru mu mal byť trest ukladaný podľa ustanovení Trestného zákona v znení účinnom od 6. 8. 2024.

Hoci odsúdený očakával priaznivejšie rozhodnutie vo veci, tak v prípade právoplatnosti rozsudku zo dňa 28. júla 2025 sa jeho postavenie ešte zhorší, pretože súd ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, hoci už bol na výkon trestu preradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odsúdený A. B., nar. X. XX. XXXX v C. A., žiada aby odvolací Krajský súd v Žiline zrušil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 3T/8/2022-1023 zo dňa 28. júla 2025 a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol..“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k odvolaniu odsúdeného a k jeho odôvodneniu.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný a správny a navrhuje odvolanie odsúdeného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť. Obhajca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie vo veci. Odsúdený uviedol, že sa pridrižiava dôvodov podaného odvolania, tak ako tieto na verejnom zasadnutí predniesol obhajca a v zmysle týchto dôvodov krajskému súdu navrhuje aj rozhodnúť.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie odsúdeného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolanie odsúdeného voči výroku o treste krajský súd vyhodnotil ako čiastočne dôvodné.

Novelou Trestného zákona č. 40/2024 zo dňa 8.2.2024, účinnou od 6.8.2024, došlo k zmene výšky malej škody, kde po novelizácii sa za malú škodu považuje suma prevyšujúca sumu 700 eur. Odsúdenému bol pôvodne ukladaný úhrnný trest, okrem iného aj za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., teda novelou Trestného zákona došlo k zániku trestnosti tohto činu a to z dôvodu, že došlo k zvýšeniu výšky malej škody zo sumy 266 eur na sumu prevyšujúcu 700 eur. Keďže konaním odsúdeného bola spôsobená škoda len vo výške 499,75 eura, preto okresný súd správne na verejnom zasadnutí zrušil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3T/8/2022-823 zo dňa 25.5.2022, v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina, č. k. 1To/74/2022-884 zo dňa 13.9.2022, právoplatným dňa 13.9.2022 len vo výroku o treste a uložil trest pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Tr. zák. sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák.

Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa si vytvoril dostatočný skutkový základ k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu. Súd prvého stupňa odôvodnil svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výroku o treste, s ktorými sa ale krajský súd v plnom rozsahu nestotožnil, výšku uloženého trestu považuje z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie za primeranú. Krajský súd sa nestotožňuje so zaradením odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na

ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

V súvislosti s namietanou neprimeranosťou uloženého trestu odvolateľom treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie – bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť a nie ešte viac rozmnožiť. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Okresný súd vo vzťahu k uloženému trestu odňatia slobody správne aplikoval pri úvahách týkajúcich sa ukladania tohto druhu trestu ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest, alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na nasledovnú časť odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa:

„Konanie odsúdeného, ktoré bolo pod bodom 2./ rozsudku právne kvalifikované ako prečin poškodzovania cudzej veci, a pre ktoré bol právoplatne odsúdený vyššie citovaným rozhodnutím Okresného súdu Liptovský Mikuláš, podľa Trestného zákona účinného dňom 6. 8. 2024 už nie je trestným činom (jeho trestnosť podľa § 84 Trestného zákona zanikla) a zároveň trest zaň uložený nebol ešte vykonaný, preto súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia Trestného zákona a Trestného poriadku zrušil právoplatné rozhodnutie súdu len vo výroku o treste a rozhodol o uložení primeraného trestu odňatia slobody za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, za ktoré súd považuje úhrnný trest na samej dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby. Po zohľadnení jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, ako na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona súd nemohol prihliadať, keďže obžalovaný sa svojim pokračovacím konaním dopustil síce viacerých úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, teda zločinom krádeže a prečinu nedovolenej výroby omamných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spáchaných dvoma skutkami, preto „mnohosť“ trestnej činnosti je už zohľadnená v použití § 41 ods. 2 Trestného zákona. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvyšuje o jednu tretinu. Súd ukladal trest úhrnný (za použitia § 41 ods. 1 Trestného zákona) podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprisnejšie trestný, ktorým je aj naďalej zločin krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona účinného do 6. 8. 2024, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody na tri roky až desať rokov. V dôsledku prevahy priťažujúcich okolností sa dolná hranica tejto trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu, na päť rokov a štyri mesiace, rovnako sa použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšila horná hranica trestnej sadzby taktiež o jednu tretinu, na trinásť rokov a štyri mesiace. Súd dodáva, že ani po novele Trestného zákona účinnej od 6. 8. 2024 nie je možné posudzovať vinu právoplatne odsúdeného a ukladať trest podľa zákona účinného od 6. 8. 2024.

Pri rozhodovaní o druhu trestu nebol dôvod pre uloženie iného, než nepodmienečného trestu odňatia slobody. Keďže súd nanovo rozhodoval o treste za dva zbiehajúce sa trestné činy, už nie za tri trestné činy, avšak u odsúdeného nebola zistená zmena poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ani neboli zistené žiadne okolnosti, kvôli ktorým by bolo možné ukladať mimoriadne znížený trest odňatia slobody, nebolo možné uložiť trest pod dolnú hranicu zvýšenej trestnej sadzby a zároveň trest v kratšej výmere oproti predchádzajúcemu rozsudku, tak, aby odsúdený pocítil benefit novely Trestného zákona spočívajúci najmä v ukladaní miernejšieho trestu, preto súd ukladal trest vo výmere rovnakej, ako v pôvodnom rozhodnutí. Pre výkon tohto trestu súd odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona z dôvodu, že v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, pričom naposledy bol podľa záznamu č. 8 odpisu registra trestov z výkonu trestu odňatia slobody prepustený dňa 21. 9. 2016.

K námietkam odsúdeného vo vzťahu k zániku trestnosti činu, ktorý bol právne kvalifikovaný ako pokračovací zločin krádeže súd uvádza, že na základe novely Trestného zákona účinnej od 6. 8. 2024 je možné rozhodnúť o novom treste za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, prípadne o tom, že odsúdený zvyšok trestu nevykoná, ak trestnosť činu úplne zanikla, avšak nie je možné nanovo posudzovať skutkové okolnosti spáchaných skutkov, hodnotiť a meniť právnu kvalifikáciu skutkov z pôvodných rozhodnutí, tak, ako sa toho domáhal odsúdený vo svojom návrhu (neposudzovať jednotlivé útoky skutku ako pokračovací trestný čin, ale ako samostatné skutky a v základnej skutkovej podstate, nie spáchané závažnejším spôsobom konania), pretože nemožno zasahovať do výroku o vine pôvodného rozsudku. Taktiež s týmito okolnosťami sa už súd vysporiadal v pôvodnom rozhodnutí a uvedené bolo predmetom preskúmania odvolacím súdom na základe odvolania obžalovaného, ktoré bolo zamietnuté, ako aj dovolania na Najvyššom súde SR, ktoré bolo taktiež zamietnuté.

Keďže sa nanovo rozhoduje len vo výroku o treste a pôvodný rozsudok ostal nedotknutý vo výroku o vine, pretože nezanikla trestnosť činu - pokračovacieho skutku, ktorý podľa Trestného zákona účinného pred dňom 6. 8. 2024 naplnil právnu kvalifikáciu pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákon, nedotknutý zostal aj výrok o náhrade škody.“

Argumentácia okresného súdu je výstižná, presvedčivá a dostatočne odôvodňuje uloženie primeraného trestu odsúdenému.

Z aktuálneho odpisu registra trestov bolo zrejmé, že odsúdený bol v minulosti jedenásťkrát súdne potrestaný, a to najmä pre majetkovú trestnú činnosť. Pri prvom a treťom zázname sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, pri ďalších odsúdeniach mu boli uložené podmiennečné tresty a nepodmiennečné tresty odňatia slobody. Hoci sa obžalovaný ku skutkom pod bodmi 1/ a 4/ (povodne bod bodom 5/) obžaloby priznal, zákon vyžaduje plné priznanie a oľutovanie skutkov, z ktorých je odsúdený, preto súd na poľahčujúcu okolnosť, teda čiastočné priznanie a oľutovanie nemohol prihliadať. Naopak s poukazom na odpis z registra trestov a kriminálnu minulosť odsúdeného súd musel prihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený. Odsúdeného možno dokonca hodnotiť ako špeciálneho recidivistu, pretože sa prioritne dopúšťa majetkovej trestnej činnosti a tiež drogovej trestnej činnosti. Trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, ktorý okresný súd uložil odsúdenému, sa krajskému súdu zdal primeraný, a to najmä vo vzťahu k osobe odsúdeného, k charakteru trestnej činnosti, za ktorý sa mu ukladá primeraný trest a rovnako aj s poukazom na okolnosti spáchania stíhaného skutku, ktorý sa v tomto prípade kládol odsúdenému za vinu. V tejto súvislosti preto krajský súd vyhodnotil, že v predmetnej veci je uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace s ohľadom na všetky okolnosti trestom zákonným a primeraným. Vzhľadom k hore uvedenému preto krajský súd uložil odsúdenému trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, čo sa javilo ako trest primeraný a spravodlivý. Uložený trest je vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a spravodlivým potrestaním.

Nadriadený súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu odsúdenému A. B. zohľadnil všetky okolnosti veci tak z hľadiska spáchaného skutku, jeho právnej kvalifikácie, ako i z hľadiska osoby odsúdeného, a to z pohľadu jeho doterajšieho spôsobu života, ako i aktuálnych osobných pomerov.

Krajský súd zaradil odsúdeného podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko mal za to, že na zaradenie odsúdeného do minimálneho stupňa stráženia boli splnené zákonné podmienky. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 14Nt/14/2024-19 z 13.5.2024 súd podľa § 411 ods. 1 Tr. por. a § 9 ods. 2, ods. 4 písm. a) zákona č. 475/2005 Z. z. preradil odsúdeného A. B. z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, výkon ktorého mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3T/8/2022-823 zo dňa 25.5.2022, v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina, č. k. 1To/74/2022-884 zo dňa 13.9.2022, právoplatným dňa 13.9.2022 vo výmere 5 rokov a 4 mesiace a trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/8/2022 zo dňa 30.4.2021, v spojení s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 2T/5/2021-309 zo dňa 8.2.2023, v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina, č. k. 2Tos/45/2023 zo dňa 31.5.2023 vo výmere 2 roky a 4 mesiace, do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

S poukazom na čiastočne správne dôvody odvolania odsúdeného, ktoré si krajský súd čiastočne osvojil, dospel krajský súd k záveru, že stavu veci, zákonu a spravodlivosti bude zodpovedať uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace s tým, že pri aplikácii § 48 ods. 4 Tr. zák. bude zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pri aplikácii procesného postupu podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por., na podklade § 322 ods. 3 Tr. por., § 405b ods. 1 druhá veta Tr. por. a § 405a ods. 1, ods. 2 Tr. por., § 405d ods. 1, ods. 2 Tr. por. s použitím § 84 Tr. zák. a § 438k ods. 7 Tr. zák.

Rozhodnutie senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

10 3To/93/2025

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.